

Návrhový a evidenční list kulturního statku k zápisu
do Seznamu nemateriálních statků
tradiční lidové kultury Libereckého kraje

A. IDENTIFIKACE NAVRHOVANÉHO STATKU

1. Název statku tradiční a lidové kultury navrhovaného k zápisu do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury Libereckého kraje (dále jen Seznam):

Tradice ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou a okolí

2. Periodicita projevu statku:

Nominovaný kulturní statek se ve Vysokém nad Jizerou (1302 obyvatel) objevuje jako přirozená součást života místních obyvatel již od roku 1786, a to prakticky bez delších přerušení. Periodicita divadelních představení se v průběhu let proměňovala v závislosti na řadě okolností, nejdelší prodleva nastala pravděpodobně po vyhoření divadelního sálu na radnici při požáru města v roce 1834, tehdy uplynuly téměř dva roky, než mohlo být sehráno další představení. V současnosti je periodicita projevu statku s ohledem na jeho ochotnickou, dobrovolnickou podstatu značná – nositel vysockých divadelních tradic, *Divadelní spolek Krakonoš*,¹ sehraje ročně 10 představení s živými herci a téměř dvojnásobný počet představení loutkových, a to pravidelně během vánočních a velikonočních svátků a příležitostně pak během roku.

3. Stručný popis statku:²

Vysoké nad Jizerou je vnímáno jako místo s nejstarším nepřetržitě hrajícím ochotnickým divadlem v Čechách. Ochotnické tradice jsou zde jako přirozená součást života místních pevně zakořeněny a jsou dodnes spontánně a velmi intenzivně udržovány činností nejen *Divadelního spolku Krakonoš*, ale také většinou místních obyvatel, kteří divadlo podporují mnoha způsoby. Lidové divadlo je tak ve Vysokém stále živou a přirozeně provozovanou tradicí, jejímiž aktéry a adresáty jsou obyvatelé Vysokého nad Jizerou a okolních obcí, případně publikum zájezdových představení. Věhlas vysockého divadla se už velmi záhy po jeho vzniku šířil daleko po Čechách a již v průběhu 19. století za

¹ Současným starostou spolku je Karel Bárta, spolek řídí 13ti-členný divadelní výbor scházející se obvykle 10x ročně.

² Stručný popis statku obsahuje vlastní popis statku, stupeň autenticity, historický přehled vývoje statku, popis jeho funkcí, užití materiály a technologie apod.

ním do Vysokého také přijíždělo mnoho přespolních diváků.

Svou délkou trvání a kontinuitou unikátní ochotnická tradice ve Vysokém je svými počátky spojena s tzv. sousedským divadlem, s fenoménem písmáctví a láskou podhorských obyvatel ke knihám, hudbě a divadlu obecně, podstatná je také místní tradice náboženských her; předvedení pašijové hry je zde naposledy doloženo v roce 1784. Sousedské neboli selské divadlo jako součást tradiční lidové kultury stojí na půli cesty mezi divadlem lidovým a umělým, je to tedy divadlo pololidové. Iniciátory a nositeli sousedského divadla byli zejména písmáci, lidoví vzdělanci doby národního obrození (jako nejvýznamnější osobnost jmenujme Františka Vodsedálka (1762-1843) ze Staré Vsi, autora 8 lidových dramát). Zdroji tohoto jevu byla hudební a hudebně dramatická tvorba venkovských a maloměstských kantorů, vědomí tradic české vzdělanosti období před bitvou na Bílé hoře a zákaz divadelní produkce pro církevní řády.

Z těchto kořenů vysocká divadelní tradice vyrůstala. Jako výchozí bod jejího více než dvou set letého trvání je označován rok 1786, kdy tkadlec, podučitel a písmák Jan Petruška (1762-1819) pod vlivem zhlédnutí Thámovy hry *Břetislav a Jitka* během své pražské návštěvy bratra nastudoval se svými žáky hru *Bruncvík*. Tento počín zažehl nadšený zájem herců i publika o divadlo, který je ve Vysokém živý dodnes. Nepřetržitá písmácká divadelní produkce přetrvala v Podkrkonoší až do 30. let 19. stol. a její místo pak postupně zaujalo cele hnutí ochotnické, čerpající z městského obrozeneckého divadla, které však bylo po několik desetiletí provozováno se selským divadlem paralelně a obě hnutí se v prostoru Vysokého a okolních obcí nepochybně významně ovlivňovala.

Lidové divadlo se zpočátku hrávalo především po chalupách ve Vysokém i okolí, ve stodolách i pod širým nebem, roku 1798 se představení přesunula do budovy roubené radnice. Na repertoáru byly obrozenecko-vlastenecké hry i představení s biblickými náměty (*Kníže Honzík, Josef Egyptský, O umučení...*). Představení se opakovala, dokud o ně byl v publiku zájem. Postupně byly od roku 1812 pořizovány také kulisy. Ochotníci uzavírali různá uskupení v podobě divadelních společností, mezníkem je rok 1871, kdy vznikl *Spolek divadelních ochotníků Přemysl*, který se o 11 let později sloučil se *Zpěváckým spolkem Krakonoš v Pěvecko-divadelní jednotu Krakonoš*. Ta postavila v roce 1925 ve Vysokém vlastní divadelní budovu, která souboru pod názvem *Divadelní spolek*

Krakonoš slouží dodnes. Od roku 1924 funguje při divadle také loutková scéna, která dodnes hraje s pěti desítkami původních marionet a v původních kulisách. Od roku 1971 Vysoké nad Jizerou hostí každoročně Národní přehlídku venkovských divadelních souborů *Krakonošův divadelní podzim*.

4. Zeměpisná lokalizace výskytu statku:³

Město Vysoké nad Jizerou (okres Semily) lež při východním okraji Libereckého kraje, z hlediska lidové kultury se nachází v etnografické oblasti *Podkrkonoší*.

Vysoké se svými 1302 obyvateli je jedno z nejvýše položených horských měst ČR situované v podhůří nejvyššího českého pohoří Krkonoše. Území je charakteristické členitým reliéfem podhorské a místy až horské krajiny s množstvím lesů. Severozápadně od města leží hranice chráněné krajinné oblasti Jizerské hory, zatímco severním a východním směrem od Vysokého se rozprostírá Krkonošský národní park. Podhůří těchto pohoří určovalo vždy specifický charakter místního leckdy nelehkého života, který ovlivnil také jedinečný charakter místního lidu, jeho jazyka i zvyků.

5. Identifikace nositele statku:

a) je-li jím fyzická osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresa trvalého pobytu:

Korespondenční adresa:

Telefon:

E-mail:

Souhlas nositele statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o nositeli statku:⁴

³ Kraj (kraje), okres (okresy), obec (obce), část obce.

⁴ Osobním údajem je ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů myšlena jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. Zpracováním osobních údajů pak jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel údajů systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Citlivým

Nositel statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů
a) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správci a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,
b) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správci a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.

Datum a podpis:

b) je-li jím právnická osoba:

Jméno/název: **Divadelní spolek KRAKONOS**

Sídlo (adresa): Vysoké nad Jizerou 302, 512 11 Vysoké nad Jizerou

Identifikační číslo: 13585045

Statutární orgán:

Kontaktní telefon: +420 481 593 408, +420 736 535 039

Kontaktní e-mail: ds-krakonos@iol.cz

Jméno/název: **Občanské sdružení Větrov Vysoké nad Jizerou**

Sídlo (adresa): Vysoké nad Jizerou 302, 512 11 Vysoké nad Jizerou

Identifikační číslo: 26588579

Statutární orgán:

Kontaktní telefon: +420 481 593 408

Kontaktní e-mail: pv@kdpvysoke.cz

6. Souhlas nositele/nositelů statku s periodickou redokumentací:

Nositel/nositelé statku souhlasí s periodickou redokumentací statku prováděnou Muzeem Českého ráje v Turnově zpravidla jednou za sedm let. Svým podpisem se zavazuje/zavazují, že pokud dojde k jakýmkoliv změnám v identifikačních údajích uvedených v bodě 5, neprodleně tuto skutečnost ohlásí Muzeu Českého ráje v Turnově.

Datum a podpis:

Svatava Hejralová, členka výboru Divadelního spolku Krakonoš a ředitelka Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim a předsedkyně Přípravného výboru přehlídky Krakonošův divadelní podzim

údajem je pak takový osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů.

7. Autor statku, je-li znám: není znám
<i>Jméno a příjmení:</i> <i>Datum narození:</i> <i>Adresa trvalého pobytu:</i> <i>Korespondenční adresa:</i> <i>Telefon:</i> <i>E-mail:</i> Souhlas autora statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o autorovi statku:⁵ <i>Autor statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů</i> <i>a) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,</i> <i>b) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.</i> <i>Datum a podpis:</i>
8. Souhlas autora statku s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění:
<i>Autor statku souhlasí s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění.</i> <i>Datum a podpis:</i>
9. Držitel práv k užití statku, existují-li tato práva: neexistují
a) je-li jím fyzická osoba: <i>Jméno a příjmení:</i> <i>Datum narození:</i> <i>Adresa trvalého pobytu:</i> <i>Korespondenční adresa:</i> <i>Telefon:</i> <i>E-mail:</i> Souhlas držitele práv k užití statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o držiteli práv k užití statku, je-li jím fyzická osoba:⁶ <i>Držitel práv k užití statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů</i> <i>a) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,</i> <i>b) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.</i> <i>Datum a podpis:</i>

⁵ Viz poznámka č. 3.

⁶ Viz poznámka č. 3.

b) je-li jím právnická osoba:

Jméno/název:

Sídlo (adresa):

Identifikační číslo:

Statutární orgán:

Kontaktní telefon:

Kontaktní e-mail:

10. Souhlas držitele práv k užití statku s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění:

Držitel práv k užití statku souhlasí s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění.

Datum a podpis:

11. Časové zařazení statku:

Tradice vysockého ochotnického divadla je unikátní právě svou nepřerušenou kontinuitou počínající se v roce 1786 prvním představením zinscenovaným podučitelem Janem Petruškou. Sousedské divadlo ve Vysokém nad Jizerou a okolních obcích čerpající mj. i z barokních her s náboženskými tématy je však ještě starší. Petruškova divadelní činnost mezi léty 1798–1812 se zařadila k nejstarším dokladům českého ochotnického hnutí. V průběhu více než dvě století trvající existence statku se přirozeně v závislosti na měnících se společenských a politických podmínkách měnili nositelé ochotnické divadelní tradice, kterými od prvotních společenství divadelníků přes ochotnický spolek *Přemysl* (zal. 1860) a *Pěvecko-divadelní jednotu Krakonoš* (zal. 1882) až po současného nositele tradice *Divadelní spolek Krakonoš* (s přestávkou 1948–1991, kdy soubor působil nuceně pod hlavičkou osvětové besedy). Lásku Vysockých k ochotnickému divadlu neohrozily ani obě světové války, mezi lety 1948 a 1989 mohli ochotníci provozovat svou činnost jen díky nezbytným úlitbám režimu. Prakticky veškeré historické doklady svědčící o kontinuitě této ochotnické tradice uchovává *DS Krakonoš* v archivu umístěném v budově divadla,⁷ kde jsou uloženy jednatele knihy, soupisy nastudovaných a

⁷ V rámci historiografické produkce jednotlivých ochotnických souborů také vynikají nad běžný český průměr tzv. památníky vysockého divadelního spolku, tedy almanachy vydávané ku příležitosti významných výročí – 100., 150., 180. a 200. výročí vzniku místního ochotnického divadla v roce 1786.

sehraných her, jejich texty i notové zápisy, fotografie, plakáty, soupisy členů spolku napříč celou historií vysockého divadelnictví.⁸ Ochotnická tradice ve Vysokém dodnes intenzivně žije, svědčí o tom nejen již 44 ročníků národní přehlídky venkovských divadelních souborů a její věhlas, zájem o divadlo mezi vysockými obyvateli i skutečnost, že se *DS Krakonoš* 16. 11. 2013 jako jeden z pouhých dvou ochotnických souborů v celé ČR zúčastnil 1. ročníku akce nazvané *Noc divadel*. O neutuchajícím zájmu o vysocké divadlo hovoří také čísla – v roce 1986 soubor sehrál 2000. představení (*Strakonický dudák*) a zanedlouho sehraje 1000. vystoupení také loutkový soubor *DS Krakonoš*.

12. Taxonomické zařazení statku:

Divadelní tradice ve Vysokém nad Jizerou a okolních obcích (Sklenařice, Nová Ves, Tříč) je nedílnou součástí tradiční lidové kultury prostřednictvím spojnice se sousedským (tedy pololidovým) a ryze lidovým (barokním) divadlem. Jedná se o divadelní projevy spojené úzce se životem a názory venkovského lidu a ve svých nejhlubších kořenech související s obřadní a zvykoslovnou tradicí (magicko-religiózní funkce a divadelní prvky obřadního systému, např. masky a rekvizity). Jako zásadní prvky tohoto fenoménu lze označit divadelní přeměnu jako fikci a symbol skutečnosti, vzájemný kontakt herců i diváků a práci s národním jazykem včetně místního nářečního zabarvení. Ke kořenům těchto divadelních tradic patří také náboženská dramata, jejich provozování je ve Vysokém doloženo ve 2. pol. 18. století. Zmíněná východiska se prolнула s ryze místní písmáckou kulturou lidových vzdělanců–obrozenců a v 2. pol. 18. stol. tento vývoj vyústil ve vznik sousedského divadla.

Sousedské divadlo se vyvinulo v unikátní divadelní systém, který transformoval vysoké vzory podle znalostí, zkušeností a nároků lidového obecnstva. Čerpalo jak z konvencí lidového divadla, tradic humanistického a barokního školského divadla, tak vstřebávalo silně i dobové tendence divadelnictví profesionálního a bylo živeno stoupajícím národním a sociálním sebevědomím tradiční místní společnosti a jejími emancipačními snahami. Důležitou roli přitom sehrával vliv místního prostředí i autorita a invence konkrétního iniciátora. Ve 30. letech

⁸ Nejstarší dochovaný plakát vysockých ochotníků pochází z představení *Loupežníci na Chlumu* (hra Heinricha Cuna v adaptaci Jana Nepomuka Štěpánka) sehraného v srpnu roku 1845.

19. století kontinuita písmácké divadelní produkce v Podkrkonoší zaniká, aby ji už plně nahradila činnost divadla ochotnického, které ale z těchto tradic také vyrůstá a po dobu koexistence na poč. 19. stol. se s ním také navzájem ovlivňovalo. Sousedské divadlo plnilo funkci historickou, autoritativní, reprezentativní i ideologickou. Vycházelo z tradičních sousedských vztahů lokální komunity usilující o sociální integraci lidových vrstev, obranu jejich svébytnosti, o podporu a „*prezentaci života a názorů tradiční lokální společnosti, a tím i ke zvýšení jejich sociální prestiže*“.⁹ Charakteristické byly také divadelní prostředky využívané sousedským divadlem – mansionová scéna (několik jevišť spojených předscénou) pro simultánní předvádění děje či patrová (etážová) scéna, iluzivní výtvarné prvky scény, kostýmy, masky a rekvizity, zvukové a světelné efekty, opona, slovesný a herecký projev, zpěv, hudba a tanec, kontakt jeviště a hlediště prostřednictvím monologů komických postav a aktivizace tohoto vztahu (např. tzv. parádou – průvodem herců ve Vodsedálkových inscenacích ve Staré Vsi) atd.

Repertoár vysockých ochotníků tvořila náboženská i světská dramata, těžištěm v té nejstarší vývojové fázi byly vlastenecké hry. Představením, které vysocké ochotníky proslavilo po celých Čechách, byla dramatizace románu J. Vernea *Cesta kolem světa za 80 dní*, která se na repertoár od prvního nastudování v roce 1884 vrátila v průběhu 20. století ještě několikrát. Na tradici pololidového, selského divadla navázaly v 80. a 90. letech 20. století úspěšně inscenace podkrkonošských sousedských her. Cílem ochotnických divadelníků bylo vedle zábavy také podpora češtiny jako národního jazyka, stimulace národního vědomí Čechů, jejich sdružování, morální výchova a kultivace jejich vkusu.

⁹ Is [Ludmila Sochorová], heslo „selské divadlo“, in: Stanislav Brouček – Richard Jeřábek, *Lidová kultura. Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska II O-Ž*, Praha 2007, s. 893.

13. Objektivní faktory ohrožující statek, pokud existují:

Aktivní činnost současného nositele ochotnické tradice ve Vysokém nad Jizerou, *DS Krakonoš*, i zájem o divadlo mezi místními vylučuje bezprostřední ohrožení nominovaného statku postupující urbanizací venkova, jeho kulturní a technickou globalizací. Tradice je ve Vysokém velmi intenzivně živá a patří k neodmyslitelným součástem života místních obyvatel, patří plně a integrálně do celku společenského života města. Divadelní soubor pilně pracuje na výchově a zapojení nových generací místních divadelníků, takže se v nejbližších letech nedá očekávat ohrožení statku nedostatkem zájmu o něj a postupným vymíráním tradice. Láska vysockých k jejich ochotnickému divadlu svědčí o tom, že se nominovaný statek stal jedním z nejcennějších předmětů sebeidentifikace místního společenství. Jisté riziko ohrožení může představovat finanční náročnost provozování statku (údržba a náklady na provoz divadelní budovy, údržba, příp. pořizování nových kostýmů, kulis a rekvizit, vysoké náklady související s pořádáním národní přehlídky *Krakonošův divadelní podzim* atd.). V současné době představuje pravděpodobně nejpálčivější ekonomickou starost potřeba zrestaurovat původní marionety a kulisy loutkové scény *DS Krakonoš*, původní díla Jana Dolenského z roku 1925. První kroky v tomto ohledu byly zatím uskutečněny jen díky dílčím sponzorským darům. Výtěžky ze vstupného nemohou ani v nejmenším pokrýt veškeré náklady na přípravu a realizaci představení, velká část z nich např. odejde na pokrytí poplatků za autorská práva. Nadšení místních a jejich úcta k této lokální tradici tak do budoucna zůstává určující podmínkou zachování živé podoby nominovaného statku.

14. Záchranná opatření na eliminaci rizik zániku statku, existují-li tato rizika:

Opatření k zachování nominovaného statku by se měla odehrávat ve třech rovinách:

I. Na úrovni lokálního společenství a místní samosprávy: členové *Divadelního spolku Krakonoš* a občanského sdružení *Větrov*, Městský úřad Vysoké nad Jizerou, *Vlastivědní muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí* a společenství obyvatel města Vysoké nad Jizerou:

- hlavní aktéři živoucí ochotnické tradice podílející se na vzniku a

reprízách jednotlivých představení režisérem a herci počínaje a technickým zázemím (osvětlovači, zvukaři, obsazení pokladny, šatny i kuchyňky) konče a zároveň doplňující a opatrující spolkový archiv a pečující o údržbu divadelní budovy;

- členové občanského sdružení *Větrov* připravující a realizující národní přehlídku venkovských divadelních souborů *Krakonošův divadelní podzim* včetně jejího bohatého doprovodného programu;
- obyvatelé Vysokého nad Jizerou a širšího okolí jako podporovatelé a hlavní obecenstvo zdejších ochotnických aktivit se svým neutuchajícím a živoucím zájmem o činnost zdejších ochotníků;
- Městský úřad Vysoké nad Jizerou podporující činnost místních ochotníků i pořádání přehlídky *Krakonošův divadelní podzim*
- *Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí* propagací fenoménu vysockého ochotnického divadla prostřednictvím udržování a příp. rozšiřování a renovace expozice věnované tomuto jevu

II. Na úrovni odborných institucí: *Muzeum Českého ráje v Turnově* z pozice regionálního pracoviště pověřeného péčí o tradiční lidovou kulturu v Libereckém kraji bude nadále provádět pravidelnou redokumentaci tradice ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou (zpravidla jednou za sedm let). Výsledky dokumentace budou shromažďovány v archivu této instituce a v případě zájmu poskytovány odborné i laické veřejnosti.

III. Na úrovni *Krajského úřadu Libereckého kraje*: *Krajský úřad Libereckého kraje* bude využívat nominovaný statek k propagaci lidové kultury kraje a podle svých rozpočtových možností bude statek podporovat také finančně prostřednictvím příslušných grantových programů.

15. Prameny, literatura a odkazy na dokumentační materiál, který není přímou přílohou tohoto listu (jedná se pouze o výběr):

Pro archivní prameny je nejcennějším zdrojem archiv *DS Krakonoš* jako celek, uložený přímo v budově divadla ve Vysokém nad Jizerou čp. 302.

Další materiály archivní povahy dostupné např. ve *Vlastivědném muzeu pro Vysoké nad Jizerou a okolí* (seznam teatrálií viz <http://www.amaterskedivadlo.cz/main.php?data=txt&id=12751>).

Dalšími dílčími materiály k tématu vysockého ochotnictví disponuje např. *Muzeum českého amatérského divadla* v Miletíně.

Jan Císař, *Cesty českého amatérského divadla. Vývojové tendence*, Praha 1998, s. 33, 44, 45, 46, 49, 51, 56, 68, 85, 93, 94, 289, 292, 308, 310, 318, 354, 362, 374, 385, 390, 391, 392, 396.

Jan Císař, Dolany. DS Krakonoš. Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo, *Hromada* 2001, č. XXXI, s. 32–33.

Jan Císař, Toužení za divákem, *Amatérská scéna* 1993, č. 12, s. 8–9.

Jan Císař (ed.), *Cesty českého amatérského divadla. Vývojové tendence*, Praha 1998.

František Černý, Divadelní tradice východních Čech, *Listy katedry historie a Historického klubu, pobočka Hradec Králové*, Hradec Králové 1995, č. 9.

František Černý (ed.), *Dějiny českého divadla I.-IV. díl.*, Praha 1968, s. 305, 311, 312, 313, 328 (I. díl); 181, 291, 292, 293, 296, 298, 305 (II. díl), 465, 466, 470 (III. díl).

Divadelní listy 1902-3, č. 11, s. 200.

Alena Exnarová, Miletínské divadelní jaro 2005, *Amatérská scéna* 2005, č. 3.

Alena Exnarová, Ohlédnutí za XXIII. Krakonošovým divadelním podzimem. *Amatérská scéna* 1993, č. 1, s. 2–4.

Alena Exnarová, Divadelní Třebíč 2001. Divadelní spolek Krakonoš, *Hromada* 2001, č. XXXI, s. 50.

Alexandr Gregar, Krakonoš byl spokojen. XX. národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů, *Amatérská scéna* 1990, č. 1, s. 6.

Hejralovi, O jejich práci, *Hromada* 1995, č. XII, s. 353.

Slávka Hubáčková, O její práci, *Hromada* 2001, č. XXXII, s. 43–44.

Josef Janda, *Ochotnictvo na Jilemnicku*. III.díl, 1933, strojopis (Podrobné informace o spolcích v obcích: Vysoké n/J. s. 118–124.).

F. Janovský, Vydařená premiéra. DS Krakonoš, Sluha dvou pánů, *Hromada* 2001, č. XXXII, s. 23.

Alfréd Javorin, *Divadla a divadelní sály v českých krajích I*, Praha 1949, s. 307.

Eduard Kohout, *Divadlo aneb Snář*, Praha 1975, s. 150.

Josef Kramář, *Příhody svého života*, Olomouc s. a. (1878).

Miroslav Kubát (ed.), *Divadlu vysockému na mnoho mil rovno nebylo. Sborník k dvoustému výročí ochotnického divadla v Podkrkonoší*, Hradec Králové 1986.

Jan Ladecký, Česká divadla ochotnická, in: Jan Ladecký (ed.), *Příspěvky k dějinám českého divadla*, Praha 1895, s. 119.

František Laurin, Cesty venkovského divadla a jeho mateřština. *Amatérská scéna* 2005, č. 6, s. 10–15.

Lenka Lázňovská, Sněhová a divadelní nadílka ve Vysokém, *Amatérská scéna* 2009, č. 6, s. 22–28.

Ladislav Lhota, Velký svátek ochotníků ve Vysokém nad Jizerou, *Amatérská scéna* 1986, č. 10, s. 10.

Is [Ludmila Sochorová], heslo “lidové inscenace”, in: Stanislav Brouček – Richard Jeřábek, *Lidová kultura. Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska I A-N*, Praha 2007, s. 494–495.

Is [Ludmila Sochorová], heslo “selské divadlo”, in: Stanislav Brouček – Richard Jeřábek, *Lidová kultura. Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska II O-Ž*, Praha 2007, s. 892–893.

Václav Lukáš, *Vysoké nad Jizerou. Pohledy do minulosti daleké i nedávné*, Vysoké nad Jizerou 1992.

František Mařatka, heslo „XXXIII. Vysoká nad Jizerou“, in: *Almanach Matice divadelní k slavnému otevření Národního divadla*, Praha 1881, s. 180–185.

František Mařatka, *Památník vysockého Krakonoše*, Vysoké nad Jizerou 1886.

Daniel Maudřík, Průkopníci českého ochotnického divadla, *Amatérská scéna* 1984, č. 2, s. 23.

Metoděj Cyril Metelka, Z dějin ochotnického hnutí, *Ochotnické divadlo* 1961, č. 12, s. 285–286.

Věnceslav Metelka, *Ze života zapadlého vlastence*, Praha 1977, s. 257–259.

Ferdinand Břetislav Mikovec, Stopy selského či sousedského divadla v Čechách, *Lumír* 5, 1855, s. 809.

Daniela Musilová, O její práci, *Hromada* 1993, č. VII, s. 202.

Růžena Nasková, *Jak šel život*, Praha 1965, s. 25.

Sv. Nečásek (ed.), *Památník 150leté činnosti divadelní ve Vysokém nad Jizerou*, Vysoké nad Jizerou 1936.

Jan Novák, Nejstarší amatérské loutkářské soubory v ČSR. Praha 1983, s. 44.

Vlastimil Ondráček, Karlovarský Harlekýn potřetí. Přehlídka amatérského divadla, *Amatérská scéna* 1987, č. 8, s. 14.

Památník k oslavám 180. výročí vzniku ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou, Vysoké nad Jizerou 1966.

Jana Paterová, Divadlo pod vánočním stromkem, *Lidová demokracie* 24. 12. 1988.

Pěvecko-divadelní jednota Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou. Hry pašijové, *Divadelní listy* 1902–1903, s. 216.

Vojtěch Ron, *O nejstarších teatrálních produkcích. Souhrny informací o jednotlivých místech a odkazy na prameny*, rkp. 1998, dostupné v knihovně Artamy.

J. Skrbek, Písmák Jan Petruška, *Pojizerské listy* 1944, č. 74–75.

Čestmír Sládek, Vlastenci, kteří nikdy nezapadli, *Práce* 1994, č. příl. č. 33, příl. Péčko, příl. s. 7.

Larisa Pavlovna Solnceva, *Těatr v duchovnoj žizni Čechov a Slovakov*, Moskva, Gosudarstvennyj institut iskusstvoznanija. Ministerstvo kultury Ruské federace 1995, překlad rkp., dostupné v knihovně Artamy.

Josef Jiří Stankovský, *Kronika divadla v Čechách*, Praha 1881, s. 19–20, 61–62.

Stoletá tradice ochotnického divadla I. (Autor ani redaktor neuveden.) Praha s. a., s. 31, dostupné v knihovně Artamy.

Jitka Strnádková, *Historie ochotnického divadla na Vysocku*, diplomová práce, Ústí nad Labem, UJEP, PF 1995.

Vítězslava Šrámková – Jiří Valenta (eds.), *Místopis českého amatérského divadla II. N–Ž*, Praha 2002, s. 682–685.

Vojta Š. Tábořský, *Příspěvky k dějinám divadelního ochotnictva*

československého, Praha 1931, s. 102–104.

V. Talík (za spolupráce Ústřední matice divadelního ochotnictva československého), *Ve službách Thalie II. České divadlo ochotnické. Soubor dokladových statí*, Liberec 1946, s. 348–349.

Josef Ladislav Turnovský, Herecké společnosti české, in: Jan Ladecký (ed.), *Příspěvky k dějinám českého divadla*, Praha 1895, s. 82–85.

Jiří Valenta a kol., *Bibliografie českého amatérského divadla*. Praha, 1999, č. 1085, Krakonošův divadelní podzim.

Zuzana Vojtíšková (ed.), *Živé dědictví loutkářství*, Praha 2013.

Jan Vondráček, *Dějiny českého divadla I. Doba obrozenecká 1771–1824*, Praha 1956, s. 179, 486, 487, 494–498.

Jan Vondráček, *Dějiny českého divadla II. Doba předbřeznová 1824–1846*, Praha 1957, s. 113, 150–151, 253.

Václav Votočka, *Místopis okresu*, Rkp. 1998–2000, dostupné v knihovně Artamy.

Vysoké nad Jizerou, Pěvecko-divadelní jednota Krakonoš 1936, dostupné v knihovně Ústavu pro českou literaturu AV ČR.

Vysoké nad Jizerou, Vysoké nad Jizerou 2012.

Zprávy Loutkářského soustředění 1947, č. 1, s. 7.

Jednotlivá čísla a ročníky zpravodaje přehlídky *Krakonošův divadelní podzim Větrník* (počínaje rokem 2003 dostupné na <http://www.kdpvysoke.cz/>).

Audio a video záznamy představení na gramofonových deskách, audio– a videokazetách a DVD nosičích, archiv *DS Krakonoš*, Vysoké nad Jizerou.

Seznam webových stránek s prezentací tradice vysockého ochotnického divadla:

<http://ds-krakonos.iol.cz/>

<http://www.kdpvysoke.cz/>

<http://www.amaterskedivadlo.cz/main.php?data=geo&id=4665>

<http://www.amaterskedivadlo.cz/main.php?data=soubor&id=99>

B. ZDŮVODNĚNÍ KANDIDATURY

Hlavní podmínky pro zapsání statku do Seznamu, jejichž plnění musí být popsáno, jsou mimo jiné:

Statek je

- a) *dosud živý a má i v současnosti svou sociální a kulturní funkci a*
- b) *je součástí nehmotného kulturního dědictví tak, jak je definováno v bodě 2 tohoto Metodického pokynu a*
- c) *je vysoce autentický a*
- d) *je unikátní z hlediska ojedinělosti svědectví, které statek nese, a to zejména z pohledu historie, etnologie, kulturní antropologie aj. sociálních věd apod.*
nebo
- e) *je vysoce reprezentativní vzhledem k podobným statkům v regionu, nebo v celém státě, pokud jsou podobné statky rozšířeny po celém jeho území.*

Dále statek:

- f) *je vysoce reprezentativní ve vztahu ke společenstvím nebo jiným nositelům statku, zejména z hlediska jejich historické, sociální a kulturní identity;*
- g) *je navržen k zápisu na Seznam na základě účasti společenství nebo jiných skupin, popřípadě dotčených osob nebo jiných nositelů daného statku a s jejich svobodným, předběžným a poučeným souhlasem.*

Ochotnické divadlo ve Vysokém nad Jizerou je z hlediska tradiční lidové kultury naprosto unikátním jevem na území celé ČR. Zdejší tradice lidového divadla je nejen nejstarší v ČR doložená a zároveň kontinuálně udržovaná, ale také dodnes plně živá a aktivně provozovaná místními obyvateli. Její původ se odvolává na první doložené představení zinscenované podučitelem Janem Petruškou v roce 1786, následující generace ochotníků měšťanského typu čerpali z bohatých projevů sousedského divadla, které v Podkrkonoší vedle obrozeneckého měšťanského divadla žilo až do 30. let 19. století, a také z ryze lidových projevů divadla barokního i dramatické tradice humanistické, jako zásadní prvek se přitom projevil místní fenomén lidových obrozeneckých vzdělavců, tzv. písmáků.

Nominovaný jev je výjimečný také z mnoha dílčích pohledů, ať už je to neutuchající aktivita divadelního souboru napříč celou jeho historií (vysočtí ochotníci sehráli v době národního obrození za sezonu někdy dokonce více představení než čeští herci na jevišti Stavovského divadla),¹⁰ spolkový život

¹⁰ Jan Císař (ed.), *Cesty českého amatérského divadla. Vývojové tendence*, Praha 1998, s. 46.

místních ochotníků (již roku 1836 se vysočtí ochotníci spojili „na jakési družstevně-podnikatelské základně“, ¹¹ ačkoli podle tehdy platné rakouské legislativy se občanské spolky vytvářet nesměly), disponování spolku vlastní budovou a zázemím (v ČR velmi ojedinělá situace) nebo např. působení celých ochotnických rodinných klanů napříč několika generacemi, které v průběhu desetiletí pomáhaly nést divadelní tradici (např. rodina Hejralových, která působí při vysockém divadle již 5. generací ochotníků). Stejně mimořádná je také ve Vysokém pořádaná národní přehlídka venkovských divadelních souborů *Krakonošův divadelní podzim*, která od 70. let 20. století významně podněcovala vývoj českého amatérského činoherního divadla („celá soutěž i sama vysocká přehlídka se staly korektivem v práci vesnických souborů, zrodil se mechanismus, jenž vede k ambicióznější práci, a výsledky se projevují“ ¹²).

Statek v sobě shrnuje dovednosti, zkušenosti i vědomosti řady předchozích generací obyvatel Vysokého nad Jizerou a okolních obcí, je silným tmelícím prvkem podporujícím intenzivně pospolitost zdejšího kolektivu a jeho vymezení se vůči jiným lokalitám. Vysocké ochotnické divadlo doby národního obrození bylo svou čínorodostí a kvalitou tak proslulé, že se dokonce v obecném povědomí následujících generací stalo synonymem významu obrozeneckých ochotníků.

Nominovaný statek splňuje kritérium vysoké autentičnosti i zachování své sociální a kulturní funkce až do současnosti. Zapsání nominovaného statku na *Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Libereckého kraje* by potvrdilo jeho jedinečnost a význam včetně jeho výlučné pozice v porovnání s podobnými jevy tradiční lidové kultury nejen v rámci Libereckého kraje, ale na území celé ČR.

¹¹ Ibidem, s. 46-47.

¹² Ibidem, s. 292.

C. SCHVALOVACÍ DOLOŽKA

Statek k zápisu do Seznamu navrhl:

Jméno či název navrhovatele a datum předložení návrhu:

Muzeum českého ráje v Turnově, příspěvková organizace, Skálova 71, 511 01 Turnov

Podpis:

Datum doručení návrhu do regionálního pracoviště:

Číslo jednací:

Pořadové číslo návrhu: 1.

Nominaci posoudil z odborného hlediska:

Jméno či název posuzovatele, text a datum zpracování posudku:

Doporučení posuzovatele:

Podpis:

Doporučení Výboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Zastupitelstva Libereckého kraje k zápisu statku do Seznamu:

Datum a podpis předsedy:

Souhlas hejtmána Libereckého kraje se zápisem:

Datum souhlasu hejtmána Libereckého kraje se zápisem statku do Seznamu:

Číslo jednací:

Podpis hejtmána:

Souhlasem hejtmána Libereckého kraje je návrhový list považován za list evidenční.

Datum zápisu statku do Seznamu:

Pořadové číslo statku v Seznamu:

D. REDOKUMENTACE STATKU

Údaje o periodické redokumentaci statku:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Doporučení Výboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Zastupitelstva Libereckého kraje k označení statku za ohrožený:

Datum posledního šetření (redokumentace) statku:

Nález:

Návrh nápravných opatření a datum nejbližší kontroly statku:

Stanovisko výboru k označení statku jako ohroženého:

Datum a podpis předsedy:

Datum označení statku v Seznamu jako ohroženého:

Doporučení Výboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Zastupitelstva Libereckého kraje k výmazu označení statku za ohrožený:

Datum posledního šetření (redokumentace) statku:

Nález:

Stanovisko výboru k výmazu označení statku za ohrožený:

Návrh dalších nápravných opatření, bude-li jich třeba:

Datum a podpis předsedy

Datum výmazu označení statku v Seznamu jako ohroženého:

Doporučení Výboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Zastupitelstva Libereckého kraje k označení statku za zaniklý:

Datum posledního šetření:

Nález:

Doporučení výboru:

Datum a podpis předsedy:

Souhlas hejtmana Libereckého kraje s označením statku za zaniklý:

Datum:

Podpis ministra kultury:

Datum označení statku za zaniklý:

E. ZMĚNA NOSITELE/NOSITELŮ STATKU, ZMĚNA DRŽITELE PRÁV K UŽITÍ STATKU

Změna nositele statku:

a) je-li jím fyzická osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresa trvalého pobytu:

Korespondenční adresa:

Telefon:

E-mail:

Souhlas nového nositele/nových nositelů statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o nositeli statku:¹³

Nositel statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

a) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,
b) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správcům a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.

Datum a podpis:

b) je-li jím právnická osoba:

Jméno/název:

Sídlo (adresa):

Identifikační číslo:

Statutární orgán:

Kontaktní telefon:

Kontaktní e-mail:

Souhlas nového nositele/nových nositelů statku s periodickou redokumentací:

Nositel/nositelé statku souhlasí s periodickou redokumentací statku prováděnou regionálním pracovištěm - Muzeem Českého ráje v Turnově zpravidla jednou za sedm let. Svým podpisem se zavazuje/zavazují, že pokud dojde k jakýmkoliv změnám v identifikačních údajích uvedených v bodě 5, neprodleně tuto skutečnost ohlásí regionálnímu pracovišti.

Datum a podpis:

Nový držitel práv k užití statku:

a) je-li jím fyzická osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresa trvalého pobytu:

Korespondenční adresa:

Telefon:

E-mail:

Souhlas nového držitele práv k užití statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o držiteli práv k užití statku, je-li jím fyzická osoba:¹⁴

¹³ Viz poznámka č. 3.

Držitel práv k užití statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

a) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správci a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,
b) dává souhlas Libereckému kraji a regionálnímu pracovišti - Muzeu Českého ráje v Turnově jako správci a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.

Datum a podpis:

b) je-li jím právnická osoba:

Jméno/název:

Sídlo (adresa):

Identifikační číslo:

Statutární orgán:

Kontaktní telefon:

Kontaktní e-mail:

Souhlas nového držitele práv k užití statku s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění:

Držitel práv k užití statku souhlasí s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění.

Datum a podpis:

¹⁴ Viz poznámka č. 3.

Příloha č. 1 – dokumentace statku: podrobný popis, audiovizuální dokumentace, apod. včetně udělení souhlasu se zveřejněním takovýchto textových nebo audiovizuálních materiálů (prohlášení o vlastnictví licence).

Příloha č. 1. a: Charakteristika přehlídky *Krakonošův divadelní podzim*:

Národní přehlídka venkovských divadelních souborů pod názvem *Krakonošův divadelní podzim* je sice s Vysokým nad Jizerou spojena až od 70. let 20. století, její přesunutí sem z Žebráku však výmluvně dosvědčuje významnou (a už od svého založení v roce 1786 stejně silnou) pozici Vysokého mezi ostatními ochotnickými tradicemi v republice. Protože se průběh přehlídky postupem času vyvinul v soustavu neměnných rituálů, avšak s neustále novou a inspirativní náplní, a sama přehlídka je velmi výmluvným svědectvím o spontánně provozované a udržované ochotnické vysocké tradici, věnujeme na tomto místě ještě prostor představení alespoň jejích základních rysů.

V roce 2013 hostilo Vysoké nad Jizerou již 44. ročník přehlídky, která se zde pod různými názvy a za různých okolností koná již od roku 1970. Postupně se přehlídka z odehraných představení a je hodnotících seminářů rozrostla do úctyhodného celku odborně vzdělávacích i zábavných programů a ceremonií. V současné době je *Krakonošův divadelní podzim* organizován 18ti-členným přípravným výborem pod hlavičkou občanského sdružení *Větrov*, do náročných příprav se však zapojuje také většina členů *DS Krakonoš*. Přehlídka má své přirozené zázemí v budově divadla Krakonoš, kde se odehrávají nejen samotná představení, ale také naprostá většina doprovodného programu i zábavy a pohoštění. Přípravný výbor se schází 4x ročně a další ročník přehlídky začíná organizovat již více než rok předem. Od roku 1990 stojí v čele přípravného výboru současná výrazná osobnost vysockého ochotnického hnutí Svatava Hejralová, která je od roku 2006 také ředitelkou přehlídky. Složení přípravného výboru je čas od času obměňováno, členy jsou osobnosti českého ochotnického divadla napříč specializacemi, za všechny budiž jmenován bývalý předseda *Svazu českých divadelních ochotníků* Vlastimil Ondráček, který se přehlídky účastní pravidelně již 40 let.

Přehlídka se koná zpravidla v polovině měsíce října a trvá obvykle týden, od

soboty do soboty následující. V odpoledních a večerních hodinách se každý den odehrávají představení ochotnických souborů z celé ČR, které se na celostátní přehlídku probojovaly z krajských přehlídek.

Na začátku každého ročníku přehlídky se uskuteční pietní vzpomínka na již zemřelé členy *DS Krakonoš* a podporovatele s průvodem na místní hřbitov. Přehlídka je oficiálně zahájena symbolickým předáním vlády nad městem postavě Krakonoše z rukou vysockého starosty, o hudební doprovod se postará přítomná dechová kapela. Každý vystupující soubor (včetně domácího, pokud se na přehlídku nominoval) je přivítán nejprve na Městském úřadě a posléze také před divadlem (účastno bývá několik stovek diváků). Vítací rituál odehrávající se před divadlem reprezentuje mj. především veršovaná uvítací řeč, pronesená postavou Krakonoše (maskot přehlídky) z balkonu divadelní budovy. Soubor je pozdraven také z úst funkcionářů – předsedy *Svazu českých divadelních ochotníků* Josefa Hejrala a ředitelky přehlídky Svatavy Hejralové. Promluví také zástupci vítaného souboru a pozvou přihlízející na večerní představení, neodmyslitelnou součástí vítací ceremonie je také vzájemné předávání darů. K přehlídce patří také společenské události v podobě slavnostního setkání hostů úvodního i závěrečného, společenské večery pořádané ve vysocké hasičské zbrojnici, hudební či taneční vystoupení, závěr přehlídky spojený s předáním ocenění, závěrečný ples „Sejkorák“ a v posledních letech také tzv. tajný výlet pro členy odborné poroty. Co se týče odborné části programu, nabízí přehlídka každý rok rozborové semináře hodnotící odehraná představení, specializované kurzy (např. kurz režie připravený *Svazem českých divadelních ochotníků* nebo kurz divadelního líčení) vedené fundovanými lektory, besedy s významnými osobnostmi; veškeré tyto programy jsou otevřené všem zájemcům z řad účastníků přehlídky. Již několik let také přehlídka spolupracuje se středními školami v regionu prostřednictvím účasti studentů na *Semináři Krakonošova divadelního podzimu mladým*, a vychovává tak nové generace zájemců o ochotnické divadlo. K přehlídce patří také výstava laureátů *Zlatého odznaku J. K. Tyla* ve foyer Městského úřadu, nejvyššího ochotnického vyznamenání, které *Svaz českých divadelních ochotníků* uděluje každoročně cca 10 osobnostem v oblasti ochotnického divadla. Každý uplynulý den monitoruje výtisk *Větrníku, Deníku Krakonošova*

divadelního podzimu, který vychází od prvních ročníků přehlídky.

Příloha č. 1. b: DVD se záznamem představení Divadelního spolku Vysoké nad Jizerou *Malované na skle* z 24. 11. 2012.

Příloha č. 1. c: Udělení souhlasu se zveřejněním fotografické a audiovizuální dokumentace (Svatava Hejralová)

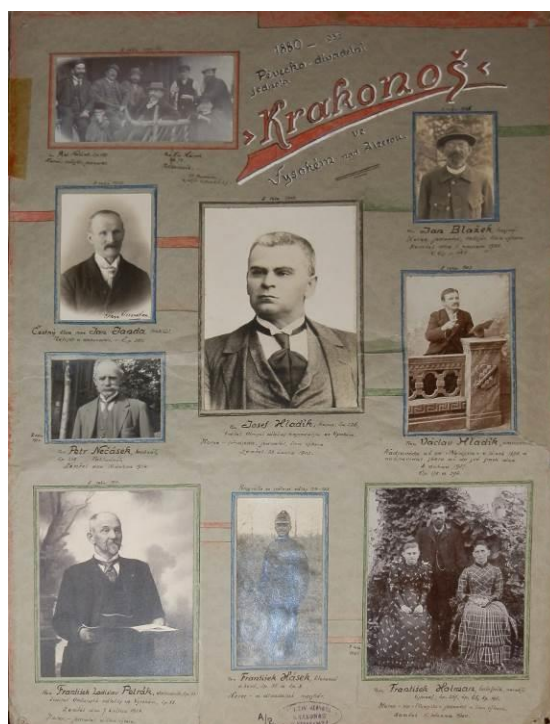
Příloha č. 1. d: Udělení souhlasu se zveřejněním fotografické a audiovizuální dokumentace (Ivo Mičkal)

Příloha č. 1. e: Program představení XLIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů *Krakonošův divadelní podzim* 2013

Příloha č. 1. f: Program *Noci divadel* 2013 ve Vysokém nad Jizerou

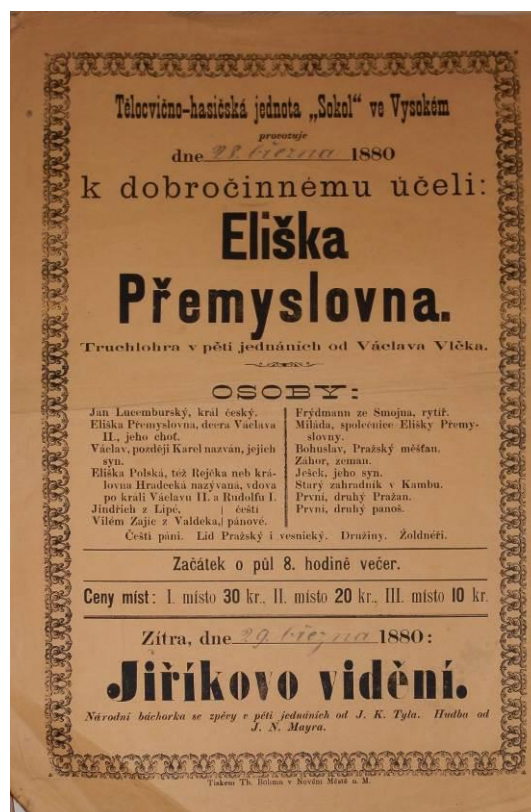

1. Tablo ochotnického spolku *Přemysl* Vysoké nad Jizerou, Archiv *DS Krakonoš*.

2. Tablo *Pěvecko-divadelní jednoty Krakonoš* Vysoké nad Jizerou, Archiv *DS Krakonoš*.

¹⁵ Pokud není uvedeno jinak, autor fotografií Muzeum Českého ráje v Turnově.

7. Tištěný plakát z představení *Eliška Přemyslovna* sehraného 28. 3. 1880, Archiv DS Krakonoš.

Jméno a příjmení	Star	Bydliště	Průmyslové odvětví	Stav	Průmyslové odvětví
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899
Jan Křivánek	labánský	Bydliště	54.	1899	1899

8. Tzv. „Matrika Krakonoše“, kniha se stanovami *Pěvecko-divadelní jednoty Krakonoš* a záznamy o jejích členech zakládajících, čestných, přispívajících, činných, 1882–1932, Archiv DS Krakonoš.

[illegible]

28

13. Fotografie z představení *V tiché uličce* z dubna 1912, druhá zleva dvorní dáma v podání Fanyňky Nosálové, provdané Hejralové, příslušnice první generace vysokého ochotnického klanu Hejralů, Archiv *DS Krakonoš*.

14. Tablo inscenace *Zbloudilá píseň lásky* z roku 1915, Archiv DS Krakonoš.

15. Divadlo v přírodě na Petruškových vrších, 1913, Archiv *DS Krakonoš*.

16. Členka vysockého ochotnického souboru, Anna Heřmanská Štětková, v kostýmu kněžny z inscenace Jiráskovy hry *Lucerna*, 1919, Archiv *DS Krakonoš*.

19. Členka souboru, Božena Šádková, jako bohyně při slavnostním otevření budovy divadla Krakonoš 25. 10. 1925, Archiv *DS Krakonoš*.

20. Fotografie z operety *Na Svatém Kopečku* hrané v květnu a červnu 1935, vlevo Svatopluk Nečásek, vpravo Julius Piazza, Archiv *DS Krakonoš*.

21. Kostým kněžny Audy a replika slona z jedné z nejproslulejších inscenací vysockých ochotníků *Cesta kolem světa za 80 dní* z roku 1926 (kostým zhotovila sama představitelka Audy Božena Šádková; originál slona se nachází v *Muzeu českého amatérského divadla* v Miletíně), *Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí* (kostým) a sklad rekvizit *DS Krakonoš* (slon).

22. Nerealizovaný plán na dostavbu divadelní budovy ing. arch. Jana Pavlíčka z let 1983–1984, Archiv *DS Krakonoš*.

23. Hlavní sál budovy divadla Krakonoš s oponou (namaloval Jan Falka ze Semil v roce 1904) během přehlídky *Krakonošův divadelní podzim* 15. 10. 2013.

24. Z uvítacího ceremoniálu souborů prezentujících se na přehlídce *Krakonošův divadelní podzim* 2013 – veršovaná uvítací řeč maskota přehlídky Krakonoše, foto Ivo Mičkal.

25. Snímek z vítání *DS Krakonoš* jako účastníka přehlídky *Krakonošův divadelní podzim*, před budovou divadla hovoří režisérka představení *Malované na skle* Marie Trunečková, foto Ivo Mičkal.

26. Současná úspěšná inscenace *DS Krakonoš Malované na skle* zachycená během přehlídky *Krakonošův divadelní podzim 2013*, která byla odbornou porotou přehlídky nominována do programu *Jiráskova Hronova 2014*, foto Ivo Mičkal.

27. Zachycení odborné poroty v čele s hovořícím předsedou prof. Františkem Laurinem během jednoho z rozborových seminářů přehlídky *Krakonošův divadelní podzim 2013*, foto Ivo Mičkal.

28. Atmosféra na rozborovém semináři představení *Malované na skle* v malém sále divadla Krakonoš během přehlídky *Krakonošův divadelní podzim 2013*, foto Ivo Mičkal.

29. Fotografie ze semináře divadelního líčení pod vedením Radky Kadlecové, připraveného v rámci *Krakonošova divadelního podzimu 2013*, foto Ivo Mičkal.

30. Předávání ocenění režiserce *Malovaného na skle* Marii Trunečkové během slavnostního závěru přehlídky *Krakonošův divadelní podzim 2013*, foto Ivo Mičkal.

31. Jedna z nejvýraznějších osobností současného ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou a příslušnice místního ochotnického klanu Hejralů, ředitelka přehlídky *Krakonošův divadelní podzim* a předsedkyně jejího přípravného výboru, Svatava Hejralová zachycená při závěrečném slavnostním setkání hostů přehlídky, v pozadí dlouholetý člen odborné poroty přehlídky a bývalý předseda *Svazu českých divadelních ochotníků* Vlastimil Ondráček, foto Ivo Mičkal.

32. Kostýmovaná prohlídka propadla v divadle Krakonoš vedená jedním ze členů *DS Krakonoš* během *Noci divadel* 16. 11. 2013.

33. Prohlídka technického zázemí divadla Krakonoš během *Noci divadel* 16. 11. 2013, foto Ivo Mičkal.

34. Loutková scéna *DS Krakonoš* disponuje pěti desítkami původních marionet Jana Dolenského z roku 1925, scénu tvoří stejně staré kulisy, foto Ivo Mičkal.

35. Fotografie z loutkového představení *DS Krakonoš* při Mikulášské nadílce 2013, foto Ivo Mičkal.

Příloha č. 3 – mapa, do níž je zakresleno místo či oblast, kde se statek vyskytuje.

